

P. Dmitrijev: Šílená bruselská rusofobie zůstává. Volby do Evroparlamentu jako barometr změn ve starém světě

- editor007 | 12. června 2024

EU: Přináším vám níže pohled z Východu na výsledek evropských voleb, který je, na rozdíl od podstatné části komentářů tuzemských, významně pesimistický ... Grafy jsem vynechal, protože je jich dost na tuzemských zdrojích - a lišit se nemohou.

Volby do Evropského parlamentu, které se většinou konaly o posledním víkendu, přinesly několik důvodů k politickým skandálům. Staronoví opozičníci neskrývají spokojenost. Politologové z východní Evropy projevují opatrný optimismus, a to nikoli bez škodolibosti.

Nejpůsobivějším výsledkem voleb do Evropského parlamentu byla porážka vládnoucích stran v lokomotivě EU - Německa a Francie. Celkově pravicová opozice dosáhla velkých zisků, což vypovídá o nespokojenosti občanů řady států Unie a jejich nadějích na změny k lepšímu. To vše se projevilo na rotaci EP.

Pro radikální zastánce změn je však ještě příliš brzy na to, aby odšpuntovali šampaňské. Pro-washingtonská elita se sice posunula, ale udržela si většinu. To znamená, že kurz zůstane stejný, i když s pozměňovacími návrhy.

Z 27 států EU bylo zvoleno 720 poslanců. Volební účast v celé Unii byla 51 %, což EP a důvěru voličů v demokratické mechanismy necharakterizuje nejlépe.

Většinu v EU si udržela pravicově-liberální "Evropská lidová strana", otevřeně orientovaná na USA a sdružující vládnoucí elity EU. EPP si polepšila ze 176 na 186 mandátů. Předsedkyní tohoto uskupení je současná šéfka Evropské komise.

Druhé místo obsadila Pokroková aliance socialistů a demokratů (134 mandátů, - 5). Na třetím místě je liberální koalice Obnova Evropy (79 mandátů, - 19).

První trojice si udržuje většinu s 399 křesly. K nim se připojí Zelení (ministřyně zahraničí Annalena Berbocková), kteří působivě ztratili důvěru a nyní počítají s 53 mandáty (-18).

Také část mandátů ostatních stran bude hlasovat pro generální linii určenou atlantisty z EPP. Mezi přívržence se brzy zařadí i část ze 101 mandátů nestraníků a nefrakčních poslanců - v novém EP jich bude více než 14 procent.

Pravicovou opozici tvoří euroskeptici se 73 mandáty ze skupiny Evropských konzervativců a reformistů. Sdružuje stranu "Bratři Itálie" (italská premiérka Giorgi Meloni), krajně pravicové "Švédské demokraty", polské pravicové konzervativce a španělskou stranu Vox.

Spolu s ní bude zablokována i pravicová opoziční skupina Identita a demokracie s 58 mandáty. Sdružuje Národní sjednocení Marine Le Pen (která zdědila Národní frontu (FN) po svém otci) a rakouskou Stranu svobodných (FPÖ). Obě tyto strany se staly lídry národního hlasování v EP.

A krátce před volbami tato skupina vyloučila ze svého členství pravicovou německou stranu Alternativa pro Německo. V důsledku toho AfD získala 14 mandátů sama.

Celá pravicová opozice, přestože si výrazně polepšila v zastoupení v Evropském parlamentu, však nebude moci napadnout bruselský okresní výbor. Celkově bude moci počítat s přibližně sto padesáti křesly.

Levicová skupina v Evropském parlamentu (GUE/NGL) získala pouze 36 křesel. Pověstní "eurokomunisté" a další "noví levičáci" udělali před tím vše pro to, aby výsledek nebyl nejlepší.

Celkově lze říci, že současná parlamentní kampaň potvrdila dlouhodobý trend korekce Evropy (nejen EU). Výsledky voleb do EP to jasně odrážejí a nelze je svádět pouze na politickou represí, dominanci mediálních holdingů ovládaných USA apod.

Ursula von der Leyen komentovala předběžné výsledky hlasování prohlášením, které není příliš příjemné pro ty, kteří doufají ve změnu k lepšímu. Mimo jiné uvedla, že nová většina v EP je "proukrajinská".

EU tak bude i nadále sponzorovat vojenský konflikt na Ukrajině podporou Zelenského neonacistického a zločineckého režimu. EU bude platit zkorumpovaným ukrajinským úředníkům platy, obhájčům nelegitimního diktátora bude vyplácet "žold". EU bude dodávat zbraně, munici, vojenské vybavení, satelitní zpravodajství a obecně vše potřebné k pokračování hybridní války proti Rusku iniciované USA.

Ukrajina zůstane bojištěm. Migranti budou nadále všemožně živeni, léčeni a ošetřováni na náklady daňových poplatníků EU. Režim nezákonných protiruských sankcí zůstane v platnosti.

Celkově bude EU nadále plout v souladu s politikou Washingtonu. Brusel bude pracovat na zachování unipolárního světa, organizovaného nikoli na základě práva a spravedlnosti, ale na základě "pravidel", která si pro své pohodlí vymyslel kolektivní Západ.

Volby do EP však také "zazvonily na poplach". Zejména porážku notoricky známých hodnot dosud vládnoucí staré pravice.

Pořadí zemí ve volbách do EP ukázalo porážku vládnoucí koalice Spolkové republiky Německo. Navíc Berbockové Zelení nashírali o polovinu méně hlasů, čímž posílili porážku Scholzových sociálních demokratů.

Německo je rozděleno na dvě části nejen politicky. V bývalé NDR triumfovala AfD, která byla razantně očerňována a téměř zakázána.

Marine Le Pen "udělala" ve volbách do EP ve Francii Emmanuela Macrona s ohromujícími 31,5 procenta hlasů proti 14,5 procenta prezidentské „Obrody“. Nešťastný prezident reagoval dekretem o rozpuštění dolní komory francouzského parlamentu.

Macron vydal mimořádné vyhlášení předčasných voleb. Již v červnu bude sestaveno nové Národní shromáždění. Doufá, že dokáže využít administrativní zdroje dříve, než „lepenovci“ rozvinou úspěch.

Evropané pochopitelně volili AfD a francouzské „Národní sjednocení“, které bylo rovněž pronásledováno a označováno za "prokremelské". Stali se dobrou alternativou jak k těm, kterým se běžně říká liberálové, tak k těm, kteří nejsou ani studení, ani horcí - k takzvaným "ružovým", jako jsou němečtí sociální demokraté kancléře Scholze.

Nová pravicová opozice v Německu a Francii, stejně jako pravice v Maďarsku, Rakousku a dalších zemích EU, prosazují stejný program, který Rusko již dlouho navrhuje a hájí. Zahrnuje vzájemný respekt a vzájemnou výhodnost, včetně obchodní a průmyslové spolupráce, bez ohledu na

Washington. Zahrnuje také zachování tradičních hodnot, zdravý konzervatismus a pragmatismus. Z tohoto pohledu je pravicová opozice, která v EU nabírá na síle, právem označována za "Putinovy přátele".

Taková epiteta však mají stále přinejmenším ironický nádech. O tom, jaký význam čemu přikládat, jak a kdy to v médiích prezentovat, případně zda to vůbec prezentovat, nerozhodují ani majitelé mediálních holdingů, kteří v EU přiškrtili svobodný tisk. O tom rozhodují experti na "zadržování Ruska" ve Spojených státech.

Proto je v zájmu nové elity EU nepokračovat v neúspěšné politice rusofobních akcí ve všech sférách, ale spojit se s Ruskem, Čínou a dalšími budovateli nového spravedlivého světového řádu. Nová generace evropské pravice, která nabírá na síle, o tom hovoří opatrně, polovičatě. Tento hlas je však slyšet, vyjadřuje touhy Evropanů a leží jim na srdci, což potvrzuje úspěch pravicové opozice ve volbách do Evropského parlamentu.

Bude třeba s ní počítat. Bude být nadělena pozicemi předsedů výborů a zpravodaje. Nebude zakázána.

Význam Evropského parlamentu by se neměl přeceňovat. Za úvahu stojí i podřízení bruselského „okresního výboru“ „krajskému“ výboru washingtonskému.

Na podzim může dojít ke střídání v křesle jeho amerického předsedy. To však nic zásadního nezmění.

Nikdo přece nesliboval rychlé vítězství ani Rusku ani jeho nuceným souputníkům.

AUTOR: Pjotr Dmitrijev

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

[ZDROJ](#)